

У пошани
да віонерів —
лицем
да молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOVODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07302
424-0237
424-0807
424-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
BArclay 7-4125
УНІКОС: BArclay 7-5337

РІВ. LXXVIII. Ч. 202. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-ГО ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 2, 1971 No. 202. VOL. LXXVIII.

В РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ П'ЯТИЙ АРХІЄПІСКОПСЬКИЙ СИНОД УКЦЕРКВИ

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Понеділок, 1 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕДСТАВНИКИ ПОДАТКОВОГО БЮРО ВИСЛОВЛЮЮТЬ сумніви, чи їм дійсно вдасться в другій фазі, "замороження" цін і платень докладно контролювати ціни на товари й продукти. У всій країні є кругло 3 000 урядовців, які будуть пильнувати за стабільністю цін, чого вимагає Уряд президента Ніксона в другій фазі "замороження". Ті ж самі урядовці далі виконуватимуть свою працю і в дільниці оподаткування.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ПРОГОЛОСИТЬ на початку наступного року нову програму співпраці і підтримки американської технології. Уряд виробить список найбільш необхідних ділянок, в яких технологія повинна шукати якнайшвидших розв'язок. Це стосується як житлобудівництва, так і медичного забезпечення населення, покращення закордонної торгівлі, збереження природного оточення, чистоти води тощо. Уряд допомагатиме фінансово в першу чергу тим, хто працюватиме над розв'язанням найбільш пекучих проблем.

У МІХІКО КОНСЕРВАТИВНІ ПОЛІТИКИ І СВЯЩЕНИКИ розпочали різко критикувати більш ліберальних чи лівих церковних і політичних діячів. Зокрема вони критикують так зв. прогресивних ремо- католиків. Представники правих Фіделі Веласкес, колишній провідник робітництва, називає їх навіть комуністами.

СЕНАТ ПОЧАВ РОЗГЛЯД ПРОСКТУ ДОГОВОРУ ЗСА з Японією про передачу їй Окінави та суміжних островів. Окінаву здобули в японців під час другої світової війни американські війська, втративши в її битві 12 000 воїнів. Сенатор Беррі Голдвотер вважає, що Окінава не треба було б повертати Японії, бо, на його думку, на Далекому Сході Японія, а не Китай, може бути небезпечною для ЗСА.

У БРУКЛІНІ ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА в приватному помешканні чотирьох торговців наркотиками. Знайдено понад 7 фунтів "героїну". Одним із заарештованих виявився поліцейський Р. Еллінгтон, з 5-тирічним стажем служби в поліції — і не меншим стажем "служби" в групі торговців наркотиками.

АСТРОНАВТ ВОЛТЕР ШІРРА ШАСЛИВО УНИКНУВ великої небезпеки в повітрі. Він мав летіти із своєю родиною з півночі Ф. Кемптоном приватним двомоторним літаком над Колорадо, але літак загорівся недалеко від джерини. Пілот посадив літака, ніхто не зазнав поранень.

У РОЧЕСТЕРІ, Н. Й., ІЗ ЗВІРНИЦІ ВТІК ТАПІР і десь скривався впродовж двох тижнів. Тапір — це чимала тварина, важить 250 фунтів, харчується травою, ніколи не нападає на ішу звірину. Несподівано помітили його "втікача", за яким дуже швидко втікали, на площі для гри в гольф. Намагалися зловити, але тапір бігав занадто швидко. Врешті і решт його зловили, поклавши в коробку свіжій бурячній: тапір не витривав спокою, підійшов до коробки і там його спіймали та перевезли до зоопарку.

У СВІТІ

ВЕРШНИЙ СЕКРЕТАР КОМПАРТІ СРСР ЛЕОНІД БРЕЖНЕВ ЗАКІНЧИВ в минулу суботу свої відвідини в Парижі і вернувся до Москви, зупинившись у поворотній дорозі на два дні у Східному Берліні. Брежнев і французький президент Жорж Помпиду проголосили "заяву принципів", з якою жоден з них не укладе жодних державних кордонів в Європі. Вони заявили за спільним столом в 1972 році північноєвропейської конференції безпеки, після того, як буде проведено в життя порозуміння щодо Західного Берліну. СРСР і Франція обіцяли також посередничити у конфліктах на Близькому Сході й між Індією та Пакистаном.

КОНСЕРВАТИВНІ ДУХОВНИКИ ПЕРЕМОГЛИ на Світовому Синоді Єпископів у Римі: у проєкті резолюції виступають проти будь-яких, навіть регіональних, змін щодо примусового celibату для римокатолицьких священиків.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЖОРЖ ПОМПИДУ ПЕРЕСІЛАВ італійському прем'єрові Едвардо Гітто з приводу його перемоги в палаті громад, яка 112 голосами більшості висловила за приступлення до Європейської Економічної Спільноти.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ТІТО ВИСТУПАВ у Вашингтоні в Клубі Крайової Преси, де, м. і. заявив, що загроза війни між Ізраїлем і Пакистаном є більшою за теперішні конфлікти у В'єтнамі і між Ізраїлем і арабами: Тіто вірить, що вони швидко мирно закінчатимуться. Тіто пропонував президенту Ніксона за його відвагу й ініціативу шукати нових шляхів міжнародного порозуміння.

У ПОРТІ СІНГАПОРУ ВІДБУЛАСЯ церемонія спущення влі на шоглі британського прапору: Британія прибула з своїми збройними силами до Сінгапору в 1742 році і втримувала там свого часу 80 000 війська. Тепер вона зобов'язалася залишити там 4 500 воїнів в оборонному союзі Сінгапору, що його підписали Малайзія, Австралія, Нова Зеландія, Британія і Сінгапур.

ТРИ ЗАХІДНІ АМБАСАДОРІ В ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ ЗАТАВРУВАЛИ стрільня східнонімецьких поліцейських до втікачів, які пробують втекти по черзі внутрішньоберлінський мур ганьби. В минулу п'ятницю комуністи вбили знову одного втікача.

ІНДІЯ ПЕРЕКОНАНА, що у випадку війни з Пакистаном отримає всебічну допомогу зброєю і літаками від Східноєвропейського Союзу. Індійський міністр закордонних справ Сардх Синг заявив у парламенті, що він дістав таке задоволення від свого "президента" Підгорного, який мав про це повідомити також пакистанського президента.

У ЛЮЗАННІ В ШВАЙЦАРІІ ВІДКРИТО конференцію директорів 24-ох світових летунських компаній, які мають узгодити спільні тарифи для переліту пасажирськими літаками над Атлантичним океаном. Ця конференція має заповнити конкуренційній війні між різними летунськими лініями, які на власну руку шораз обнижують ціну переліту. Загально вважають, що все одно ціни квитків будуть обніжуватися.

ПІСЛЯ ТОРЖЕСТВЕННОГО ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ СВ. СЕРГІЯ І ВАХА, ІЄРАРХІЯ УКЦ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ОДНОДУШНО РІШИЛА ВІДБУТИ П'ЯТИЙ СИНОД МИМО ЗАСТЕРЕЖЕНЬ ВАТИКАНУ. В СИНОДІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ 16 ВЛАДИК ІЗ ЇХНІМ ПЕРВОІЄРАРХОМ БЛАЖЕННІШИМ ВЕРХОВНИМ АРХІЄПІСКОПОМ КАРД. ЙОСИФОМ СЛІПИМ НА ЧОЛІ ТА ВКЛЮЧНО ІЗ ДВОМА ЄПІСКОПАМИ - ПОМІЧНИКАМИ З ФІЛЯДЕЛЬФІ

Рим. — В неділю, 31-го жовтня 1971-го року о год. 5-й по полудні почався тут П'ятий Архiepіскопський Синод Української Католицької Церкви із кінцевою метою остаточного схвалення і оформлення Помісності цієї Церкви. В Синоді беруть участь: Верховний Архiepіскоп і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий, первоієрарх, Митрополити Германію з Вінніпегу і Амброзій Сенишин з Філядельфії, Архiepіскоп Іван Бучко та Єпископи: Ніл Саварин з Едмонтону, Ізидор Борезький з Торонто, Йосиф Шмондзюк з Стемфорду, Ярослав Габро з Чикаго, Іван Прашко з Австралії, Платон Корнилик з Німеччини, Володимир Маланчук з Франції, Андрій Салелак з Аргентини, Августин Горняк з Англії, Йосиф Сегеді з Югославії та Єпископи-помічники Іван Стак і Василь Логотен з Філядельфії. Неприятні були на перші і другі сесії Синоду в неділю 31-го жовтня і в понеділок 1-го листопада, недужі Владик Андрій Борезький зі Саскатуну і Йосиф Мартиниць з Бразилії та Архiepіскоп Гавриїл Букатко з Београду, який виїхав з Риму напередодні Синоду, та Владика Василь Голко з Пріштина. Перша сесія Синоду, як заздалося, почалася о год. 5-й по полудні в новоосвяченій церкві св. Сергія і Ваха та тривала дві з половиною години. Синод відбудеться за закритими дверима, але відомо, що на порядку денній сесії була справа порядку нарад, який прийнято, і таке оформлення Синоду, щоб не було викликом для Ватикану. Друга сесія Синоду відбулася в понеділок, 1-го листопада і закінчилася о 12-й виполудне. Третя сесія була заповнена на той же день, понеділок 1-го листопада, увечері, після Архiepіської Святої Літургії, що мала бути відправлена о год. 5-й по полудні для відзначення роковин Першого Листопада та роковин смерті Слуги Божого, митрополита Андрея Шептицького. Під час Богослуження мало відбулися проголошення, що Владика УКЦеркви у вільному світі з'їхалися до Риму з нагоди 375-ліття Берестейської і 225-ліття Ужгородської Уній та зібраних на синодальній нараді і просять для них благословення Святого Отця. На першій і другій сесії, згідно після них, що не було формального проголошення, що це відбувається Синод.

Між цими паломниками була велика тривога, що Синод може не відбутися з уваги на виразну опозицію Ватикану, про яку пригадав безпосередньо перед Синодом, в суботу 30-го жовтня, папський секретар стану кардинал Війо, в листі, що його доручено спеціальним посланцем усім Владикам УКЦ, за яким Верховного Архiepіскопа. В листі пригадається Владикам, що юрисдикція Верховного Архiepіскопа Кардинала Йосифа Сліпого обмежується до Львівської Митрополії та повторюється аргументи з відомого листа Папи Павла VI до Верховного Архiepіскопа із твердженням про неможливість патріархального завершення УКЦеркви "в теперішньому часі". Настрої, які ще в суботу, 31-го жовтня, існували в Римі в цій справі, віддзеркалює повідомлення агенції "Асоційована Преса", що його надрукував філядельфійський щоденник "Інквайрер" у своєму недільному виданні з 31-го жовтня. У повідомленні під великим заголовком "Папа забороняє українцям відбутися окремим Синодом", м. і. сказано:

Папа Павло VI забороняє Кардиналові Йосифові Сліпому та іншим Єпископам Української Католицької Церкви, зібраним у Римі, відбутися тут власний Синод в наступному тижні — повідомлено в суботу з поліформованих джерел. Папське вето проти окремого Синоду збільшило розбіжність між Ватиканом та Кардиналом Сліпим, який вважає, що він має зверхність над шести мільйонами українців католиків у Советському Союзі. Він закликає, що Ватикан не допустить розриву в обороні українців католиків перед советським переслідуванням. Планований Синод виглядає на виклик Папи. Інформуються, що українські єпископи дістали листа від кардинала Війо, папського державного секретаря, який твердить, що Папа був повідомлений про намір відбутися український Синод. В листі — як інформуються — сказано, що єпископи можуть зустрітись для обговорення церковних проблем, але пригадується, що не дозволяється скликати те, що в канонічному праві відоме, як Синод. В подальшому інформують, що Кардинал Сліпий твердить, що він листа не одержав, а якщо б він його одержав, то правдоподібно не буде його читати. Ватиканський речник Фредеріко АLESSANDRINI, запитаний про коментар в цій справі, заявив: ми закликаємо і побачимо, чи вони відбудуться Синод... В повідомленні Асоційованої Преси далі пишеться, що Синод Владик УКЦеркви мав би тривати приблизно один тиждень та збігався б із кінцями днями Світової Синоду Католицької Церкви. Ціллю Синоду — згідно з повідомленням агенції (Закінчення на стор. 3-ій)

Верховний Архiepіскоп і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий в дорозі на наради Вселенського Синоду, на якому він натаврував переслідування Церкви советським режимом в Україні та дорікає Ватиканові за "дипломатичну мовчанку" в цій справі. Це телефото з Риму було поміщене в багатьох газетах світу.

Вітківські вибори будуть відбуватися вперше з поширеною участю молоді

Вашингтон. — Вибори у ЗСА, що будуть проходити у вітківці 2 листопада до всіх стейтах ЗСА, виявлять у своїх вислідах вплив поширеної участі молоді, тобто молодих американців у віці від 18 до 21 років, які цього року будуть вперше голосувати. Видатну роль у виборах відіграють особливі ж по деяких більших містах, як наприклад у Філядельфії, Клівленді та Місисіппі, расові проблеми, справи вибору чорних чи білих на вільні становища у стейтських чи міських урядах. В загальному у двох стейтах виборять губернатора, в одному стейті заступника губернатора і в чотирьох стейтах будуть обрані нові легіслатури. До Конгресу ЗСА мав би бути обраний один новий конгресмен. У сотнях із міст будуть обрані нові посади. В деяких стейтах буде важливо під час виборів справа перевозу автобусами дітей до школи. В Нью Йорку однією з найважливіших справ до вирішення буде справа оплати за переїзд підземними залізницями, висота якої буде залежати від позитивного схвалення виборцями плану випуску спеціальних бондів на транспорті у висоті 2.5 бильона доларів. Якщо ця справа не одержить більшості голосів то оплати за переїзд сабеями будуть підвищені із 30 центів до 45 центів.

Президент Південного В'єтнаму Тіє записаний на другу каденцію

Сайгон. — Президент Південного В'єтнаму Ван Тіє склав в минулу неділю 31 жовтня присягу на другу каденцію урядування, після чого, як він отримав своєрідний вотум довіри від південних в'єтнамців, коли на своєму калідатурі — одинокі, без будь-якого суперника, зібрав понад 90 відс. всіх голосів. Вся церемонія інаугурації тривала несповна одну годину. Прийнявши були представники з 30-ох країн, між ними секретар скарбу Джон Коннеллі, як особистий представник през. Ніксона, прем'єр Південної Кореї, міністр закордонних справ Таї (Сіаму) й інші. Коло 30 000 війська і поліції було зібрано в залі збереження ладу і спокою, щоб не допустити В'єтконгу чи внутрішніх опозиційних кіл до заворушення інаугураційної па-

В Нью Йорку відзначено урочисто роковини Листопадового Зриву

Нью Йорк (С. Ч.) — В неділю, 31-го жовтня тут величаво відзначено річницю Листопадового Зриву. Свято розпочали Плат і СУМА листопадовими апелями з окремими програмами для своїх членів. Після того організовано з прапорами члени цих молодечих організацій перейшли до церкви св. Юра, де о год. 12-й виполудне була відправлена Служба Божя в наміренні українського народу, та Панахида за борців поляглих в цьому зриві. 35 хорунжих з прапорами: Плату, СУМА, комбатантів й інших організацій взяли участь в цих святкуваннях. Церква св. Юра була замала, щоб помістити всіх вірних, і тому частина стояла перед церквою. Службу Божу відправив о. ігумен д-р В. Гавлич ЧСВВ, який також виголосив проповідь, присвячену апоні листопадовим дням. Панахиду відправив отець протодіакон П. Пашак і о. ігумен д-р В. Гавлич в сослуженні отців: В. Р. Рабіа Х. Войтини, Л. Лавринюка, М. Гимбаровського і М. Струця. Співав хор ім. А. Шептицького під диригентурою М. Нечая.

Заходами Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку, Вільні УККА, відбулася листопадова Академія, присвячена 53-ім роковинам Листопадового зриву, о год. 4-й по полудні в залі Вашингтон Ірвінг Гай Скул. При вивопненій залі свята відкрив голова Комітету ада. Р. Гуглевич, згадуючи в своєму слові померлого тепер учасника цих змагань сл. п. Василь Лепкого. Публіка однохвилинно мовчанкою шанувала пам'ять всіх поляглих, а студент Ю. Шевчук на сурмі відіграв жалобну мелодію. Промову виголосив пластун студент А. Ластовський. В програмі взяли участь: Т. Лиходідай — сопрано, відігравала п'ять пісень, квартет бандуристів в складі: Р. Левницький, В. Юркевич, І. Івашко і М. Вільдський, декламувала О. Шафаровська (Студія Мистецького Слова Л. Крушельницької). Програму закінчив своїм виступом Л. Реймарович — баритон. На фортепіані акомпаніював проф. І. Соколовський, який різнож відіграв американський і український гімни на початку свята та "Не пора" на закінчення. Декорацію сцени оформив Т. Шевчук.

Листопадові роковини в Трентоні

Трентон, Н. Дж. — У неділю 31 жовтня в українській католицькій церкві св. Йосафата відправлено торжественне Богослуження в наміренні Українського Народу, з Панахидою за поляглих Героїв Листопадового Зриву. По відправі відбулися Сходили членів 249 Відділу "Провидіння", з доповіддю д-ра Т. Крупи про сл. п. Митрополита Андрея Шептицького, в 27 роковини його смерті. Подібно Богослуження були відправлені також в обох українських православних церквах: Пресвятої Тройці та Святої Параскеви. Вперше в 1971 році, в суботу 30 жовтня, заходами Платсприяття відбувся вечір, присвячений Листопадовому Зриву та Лесі Українки, з участю артистів Віри Левинської і Богдана Паздоя, Валі Катин, Ізаяна Кононів і гумориста Степана Магмета та Платового гуртка "Незабудки" з Філядельфії. У неділю 7-го листопада відбудеться в Трентоні традиційний Листопадовий Апел, молоді Плату і СУ-

Українська громада відвела на вічний спочинок о. радника Ярослава Кекіша

Нью Йорк. — У ході похоронних обрядів за померлого тут 27 жовтня ц. р. на 88-му році життя о. радника Ярослава Кекіша, в минулий четвер 28 березня відбулася в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-й вул. Панахида, яку відправив парох церкви св. Юра в Нью Йорку, о. ігумен д-р В. Гавлич ЧСВВ, в аспекті о. вікарія Христофора Войтини і о. М. Струця. Промовляючи голова Комітету Об'єднаних Українських Організацій м. Нью Йорку, землек Покійного, ада. Р. Гуглевич і о. мітра Іван Данилевич, парох православної церкви в Нью Йорку, співав хор членів "Душки" і митрополітально-го церковного хору ім. А. Шептицького під орудою ц. І. Хомина. У п'ятницю 29-го (Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

СІРАКУЗІ ВІДЗНАЧАТЬ ДРУГУ РІЧНИЦЮ СИНОДУ УКЦЕРКВИ Сиракузи, Н. Й. (М. Л.) — Для відзначення другої річницї IV-го Архiepіскопського Синоду УКЦеркви під проводом Архiepіскопа Верховного Архiepіскопа Кардинала Кир Йосифа, що на ньому наші Владика схвалили самоуправу та конституцію Патріархального Устрою УКЦеркви, ця громада відбуде Святочні Збори у неділю, 7-го листопада 1971 р. о год. 2:30 по пол. в Українському Народному Домі. Доповідь виголосить проф. д-р Роман Осінчук з Нью Йорку, який брав участь у урочистостях посвячення храму св. Сергія і Ваха в Римі минулої суботи і неділі, голова Ради Мирян та знавець східно-церковних проблем, визначний Єзуїт о. проф. д-р Джорж Малоні, директор Інституту Папи Івана ХХІІІ при Фордгемському Університеті. Ініціативний Комітет сподіється, що загаль громадянства м. Сиракуз та сусідніх громад — Ютики, Обуну та

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$18.00, на пів року — \$9.50, на 3 місяці — \$5.00. Для членів УНСОУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дипломатична метушня

Протягом останніх двох тижнів світовими подорожками стали ті кремлівські володарі, які своїх громадян замкнули в советській клітці. Голова Верховного Совету Микола Підгорний їздив до Північного В'єтнаму, вступаючи по дорозі до Індії, де трохи раніше прем'єр Алексій Косигін підписав пакт дружби. Той же Косигін їздив з офіційними відвідинами до Канади, а навіть на Кубу. Перший секретар компартії СРСР Леонід Брежнєв склав, у товаристві міністра закордонних справ Андрія Громика, офіційну візиту у Франції, побувавши трохи раніше в Югославії. Індійський прем'єр Індіра Ганді є тепер в Європі і саме цього тижня має прибути до Вашингтону, де під кінець минулого тижня президент прийняв югославського президента Тита. Нічого й пригадувати, що до тих подорожників незабаром прилучиться Річард Ніксон, що його відвідини у Пекіні підготують двома подорожками туди Генрі Кіссіджер. Ного заповідний подорож до Москви підготує американський посол Джейкоб Бім.

Ця дипломатична метушня пов'язана з основними змінами, які заходять у сучасній конфігурації міжнародних сил. Ось минулого тижня виключено з Об'єднаних Націй В'єтнам і введено туди Комуністичний, який переходить із стану повної міжнародної ізоляції в ради перших потуг світу. Совети спільно заходять змонтувати лавароєвську конференцію безпеки, яка має гарантувати їм непорушність їхнього статусу посідання в Європі. В Індійсько-пакистанському конфлікті у зв'язку з 8-ма мільйонами втікачів із Східного Пакистану, де пакистанська держава збрала масову бенгальських автономістів, Москва підтримує Індію, а комуністичний Китай — Пакистан. Водночас над В'єтнамом Сходом висить мариво відновлення ізраїльсько-арабської війни: недавно спільний президент Ахвар Садат вернувся з Москви, де йому обіцяли дати достатню зброю, але, мабуть, сказали, що не бажають війни з Американою внаслідок упертої несприятливості Ізраїлю і Єгипту у спорі за прикордонні землі. Для Єгипту й Ізраїлю це першорядна, але для сильних світу цього надто марна причина, щоб зруйнувати планету атомовою війною.

Метушня дипломатів хочуть поширити впливи своїх країн і — ніби — закріпити мир у світі. Але сам факт, що ми говорять про потребу миру й безпеки свідчить, що ми й безпека дуже хиткі, бо спираються не на конструктивний співпраці, а на страху перед війною.

Небезпечна „визна“

Разом з іншими домовленостями, що їх узгоджено під час перебування советського прем'єра А. Косигіна в Канаді у другій половині жовтня, ц. р. між канадським урядом і советською делегацією, був підписаний 20 жовтня окремих „Договір про загальну визну між Канадою й СРСР“.

Охоплює договір двадцять параграфів, чотирнадцять із яких стосуються визни в таких ділянках, як сільське господарство, природні ресурси, транспорт, комунікації, розвиток міст, боротьба з зашкідливими доклинами, суспільна й медична опіка, усі галузі гуманітарних, природничих і технічних наук, видавнича справа, музейництво, бібліотеки та архіви, література, музика, театр, кіно, радіо, телевізії, танок і спів, мистецтво, фізичне і спортивне виховання, туризм тощо. Немає, мабуть, ділянок, що не була б охоплена цим договором.

Новий канадсько-советський договір про визну зовсім не бере до уваги факту цілковито відмінної державно-суспільної побудови обох країн, зокрема того, що в СРСР немає ніяких насправді громадських чи приватних об'єднань. Кожна із ділянок людського життя, навіть такі, як образотворче мистецтво, література, музика, театр, спорт тощо підпорядковані там державно-партиїному апарату і всі нібито творчі советські об'єднання є там на ділі державними організаціями. Тому користі з цього договору матиме лише советська сторона.

До того ж підписаний як чотири роки договір відкриває великі перспективи для збільшення інфільтрації советських агентів на території Канади в кожну бажану для Москви ділянку життя, особливо наукових дослідів, зокрема атомових. Встановлені в параграфі 17-му договору цілі призначати до кожної з наукових, технічних чи культурних делегацій, а то й туристичних груп не лише перекладачі, а й представники апарату, дає в цьому напрямку советській шпигунській центральній неограничені можливості. Приклад із широко розбудованою „дипломатичною“ шпигунською сіткою у Британії свідчить про те, що перед такою, а то й ще більшою загрозною може опинитися й Канада.

В. С-ко

СОВЕТСЬКА ЗМОВА В МЕХІКО

Понад три роки група журналістів із „Рідерс Дайджесту“ досліджувала діяльність советських „дипломатів“ у країнах Латинської Америки. На основі численних інтерв'ю офіцерами розвідки, розмов із советськими перекинчиками, перехоплених шпигунських матеріалів Джан Баррон підготувала книгу п. н. „КІГВ“, одним із розділів якої є „Советська змова в Мехіко“, що свого часу викликала була не меншу сенсацію в світі, як недавня ахілка з Британії 105 советських шпигунів-дипломатів.

Своїм географічним положенням Мехіко для КІГВ є найсприятливішою країною, звідки він може поширювати свої шпигунсько-підприємницькі мережі в ЗСР і в країнах Латинської Америки. Але КІГВ ставив перед собою далеко більшу ціль: через „народну революцію“ скомунизити Мехіко і зробити з тієї країни випадкову базу для опанування комуністами всієї Південної Америки. Іншаке кажучи, московські емісари вирішили зробити з Мехіко „другий В'єтнам“.

З цих емісарів, що вигідно розташувалися в советській амбасаді, у розширеному районі в найкращому районі Мехіко Сіті, числом першим був Олег Нечипоренко, син еспанського комуніста, що втік був до СРСР після громадянської війни в Іспанії. Чорноволосий, с м у главий, він досконало володів еспанською літературною мовою та П діалектами і легко „перевтілювався“ в мексиканського селянина, робітника, хоч також цілком невимушено поводи́вся в товаристві чужинських д и л л о м а т і в, м і н і с т р і в і п с ь м е н і в н і к і в.

Третій поверх амбасад, так звана „референтура“, де працював серед сталежиків, за сталевими дверима Нечипоренко, було найбільш засекреченим місцем, забезпеченим електронікою алармовою системою. Та й ціла амбасада, оточена високими залізними ґратами, з вартостями - автоматичними назовні, всередині і навіть на даху виглядала ненавч фортеця.

Ось власне тут, в „референтурі“ й зосереджувалися всі нитки змови проти „другого В'єтнаму“ уряду Мехіко, що його Москва вирішила була полатати руками самих так мексиканців, використовуючи для цього мексиканську комуністичну партію і різні групи екстремістів.

Щоб зробити з Мехіко „другий В'єтнам“, Нечипоренко мав організувати в горах „гверілью“, яка, використовуючи придуману Мао Тсе-тунгом тактику, повинна була розпочати партизанську боротьбу по містах і селах.

Щоб відвернути всі підозри від советської амбасад і від СРСР, майбутні терористи мали проходити відповідний вишкіл у спеціальній школі таборі в Північній Кореї, а завданням Нечипоренка було цих людей вербувати в Мехіко через своїх агентів.

Заколот, під час якого вбивали вітрини в крамничках, підпалювали автобуси, кидали в установи молюстри, кі коктейлі, тривав три дні і три ночі. Проте, внаслідок рішучих дій війська і поліції, які під грядом кулі атакували Політехнічний Інститут, порядок і спокій відновлено. Члени крайового комітету та головної привілейованості розбіглися і Олімпійські Ігрища відбулись в нормальній атмосфері.

(Закінчення на стор. 4-й)

ПРАВДА І ФАЛЬШІ ПРО В'ЄТНАМ

Ні одна війна в історії З'єднаних Штатів від часу Громадянської війни не внесла в американський наріз стільки закату, поділу громадської думки, збентеження і диких вісток, що хвилювали й хвилюють громадян, як В'єтнамська війна. Затягнувши її, комуністичні вороги Південного В'єтнаму, Америки і всього світового світу роблять усе можливе, щоб використати внутрішню партійну опозицію в Америці, ліві та ліберальні кола суспільства і молоді, щоб виправдати к о м у н і с т и ч н і с т о р о н у за війну в В'єтнамі і все, що з нею пов'язане, скидати виключно на Америку та її уряд.

Впершим і постійним повторюванням брехні комуністичної і їх свідомі чи несвідомі союзники до певної міри оскажували бажаний ними ефект: частину тих фальшивих просянках в уми безкритичних слухачів і набирав позначки правди. Гітлерівський міністр пропаганди Йозеф Геббельс назвав ту методику комуністичної пропаганди „великою брехнею“. Пригадає де колишній референт військових справ „НІ Таймсу“, кол. вишкільний старшина і першорядний військовий історик Генсон В. Болдвін у своїй статті „В'єтнам — факти і фальші“ в „Рідерс Дайджесті“ за листопад ц. р.

Найбільш п о ш и р е н о ю брехнею є закид, що ним раз-у-раз оперують всі комуністи, наче Америка повила „агресивну війну“ у В'єтнам. Правда в тому, що це задовго перед тим, як ЗСА вислали до Південного В'єтнаму своє військо, Північний В'єтнам вислав туди 12.000 вояків своєї регулярної армії, підготували ґрунт для їх операцій 10-річною діяльністю спеціально вишколених партизанів - терористів, які винищили у Південному В'єтнамі тисячі сільських вояків та службовців державної адміністрації.

Другим таким фальшем є твердження, що у Південному В'єтнамі відбувається „громадянська війна“ до якої ЗСА, мовляв, злочинно вмішались. Насправді вся зброя, що нею орудували й орудують комуністи, походить із закордонних джерел — від Москви, Пекіну та сателітних комуністичних держав. Це наявний доказ, що В'єтнамська війна є наслідком комуністичної агресії, а не сприяла світові комуністичні центри, які її дотепер активно підтримують.

Врештешою є також твердження, наче американці винні у масовому винищуванні в'єтнамського цивільного населення. Поперше, пригадає Болдвін, у кожній війні терпіло цивільне населення, особливо ж в останній світовій війні. Але правдою є, що в усіх південнов'єтнамських шпиталях за час В'єтнамської війни було лише 5 відсотків поранених цивільних людей. Міт про винищення американцями цивільного населення Південного В'єтнаму перечесть і той факт, що за час війни населення тієї країни зросло на два мільйони душ.

Великою брехнею є твердження, наче американці внесли велику руйну в Південний В'єтнам. Не можна не згадати, що Південний В'єтнам — це країна, що була майже повністю знищена внаслідок бомбардувань японцями внаслідок війни з Японією. Фактом є, що Південний В'єтнам тепер під економічним оглядом куди краще розвинений, аніж був на початку 60-их років: існують там нові шляхи, нові порти, нові летовища, полі управління модерно технікою з використанням нового роду добрив.

Генсон Болдвін заперечує статистичними даними і фактами закид, наче американські вояки допустились у В'єтнамі численних злочинів і начебто ті злочини виявлено лише завдяки журналістам. Ще поки виявлено злочинів в селі-Мілай — велася слідство проти 229-ох військовиків за різні злочини — супроти цивільних, супроти в'язнів та за замовчування відомостей про злочинні дії. Кругло 100 осіб притягнуто до відповідальності. Між ними було 12 старшин: чотирьох засуджено, 7 виправдано, а одного визнано за умовою невідповідальності.

Америка — перша в історії світу країна, яка ще під час війни виявляла злочини власних вояків і веде проти них прилюдні розправи. В американській армії переступи за законом, — у комуністичній переступи у законі і терор та безглузді звинувачення за заслугою, а не провинною вояків.

Ліберальні конгресмени, сенатори й ліберальна преса в Америці повторювали комуністичне обвинувачення, начебто Америка „поширила“ війну, американою до Камбоджі і Лаосу. Насправді ці єсудні з Південним В'єтнамом країни були і є в очак комуністичного Північного В'єтнаму однією, обидві ці країни використовували, як плацдарм для воєнного походу проти Південного В'єтнаму, і цілком комуністично було і є запанувати в Південному В'єтнамі, Люсі Камбоджі. Знищивши в Камбоджі прикордонні комуністичні бази та перерізавши комуністам морський шлях по с т а ч а н н я зброї через Камбоджу насправді обмежено, а не поширено засяг війни.

Американські ліберали в Конгресі і пресі придумали, а комуністи підхопили вислів „привра довір'я“, мовляв, годі вірити в офіційні звідомлення Уряду ЗСА про В'єтнам. Трохи вірні тут речення офіційних кіл у Вашингтоні й Сайгоні, які своїми заявами вносили плутанину, але найбільше хаосу внесли такі преса, радіо і телевізії, які подавали інформації під кутом сенсації, найваж, перелішені, викривлені і не оперті на знанні терену та фактів.

Коли ж хтось відкається, що велика Америка воює проти маленького героїського Північного В'єтнаму, то не слід забувати, що та країна насичена зброєю іззовні і перетворена на військовий табір, і що власне Гаюй пові „тотальну війну“, коли Америка виявила максимум стриманості, — що й продовжило війну.

Повін фальшиві, ширені про В'єтнамську війну, унеможливила покищо списання її історії на основі фактів. Коли це колись станеться, то виявиться майстерність ворожої пропаганди, яка йшла рука-в-руку з воєною збройною агресією.

Ось, подивіться, помер Сталін, 1953-й рік. Огі мерзотники, що биліся тоді, як павуки в банці, стараючись один одному вчепитися зубами в горлянку, звертаються до підсоветських народів із закликом: „Дорогі співгромадяни! Ми прохаємо вас, щоб не було паніки!“ Себто, ви розумієте? — вони болять отих народних мас, які є для них чимсь тасмичним, що може їх в кожний момент розірвати на шматки. Вони добре знають, як комуністичні вішалі і вбивали в Новочеркаську, в Одесі, у Владивостоці, в Тімертау — в різних сторонах країни. Отож, вони знають, що як тільки розпочинається бунт, то це відразу ж кров. Тому для них ота маса людей являє собою тасмичну, і в цьому їх слабкість. Вони болять власного населення, вони не готові до жадного міжнародного конфлікту і знають, що народи СРСР їх не підтримують.

Чи вам відома кількість спеціальних відділів КІГВ в Советському Союзі? Спробую їх перерахувати. Перш за все КІГВ — це слідча організація, яка веде справи політв'язнів. У центрі Москви, на площі Дзержинського величезна будівля, в якій колись містився „Госстрах“ — Державне Страхування. Москвичі кажуть: „Де раніше був Госстрах, там тепер Госузах“ — державний жак. Так ось це — офіційна організація, яка всім відома. Але є ще й другий КІГВ, який ходить без уніформи, без погонів. Він наглядая за туристами, що приїждять до Советського Союзу і за нами гриміями „які „на поганому рахунку“. Ажме мене, наприклад, сім років після звільнення з табору супроводжували агенти КІГВ день-у-день. Одного разу я промадував по Советському Союзу 20.000 кілометрів, і всі ті 20.000 кілометрів вони йшли за мною. А це ж коштів грошей, це ж усе зв'язане з людськими силами, і для цього у них існує величезний апарат. Я не знаю, чи в ньому зайняті сотні тисяч чи мільйони людей.

Давно вже це було. Одного разу в мене з'явився зна-

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагус: д-р Михайло Данилюк

ОПЕРІЗУЮЧІ ЛІШАП

Цю недугу в англійсько-муні світі популярно звать „шінгел“, а в офіційній номенклатурі вживають прийнятої в західному світі латинської назви — „герпес зостер“.

Латинське слово „герпес“ означає міхурчасту висипку на шкірі, а „зостер“ — оперізуючу висипку, яка розкодиється на шкірі від хребта по лінії нервових шляхів навкруги одної половини тіла. Різні ж висипки на шкірі звать лешапами. Звідси і назва хвороби — оперізуючий лішап.

Оперізуюча герпетична висипка у вигляді міхурців, наповнених прозорою рідиною, поширюється по якійсь частині тіла у формі ніби косяго пояса, починаючи від хребта і йдучи вниз смугою, що доходить іноді аж до середини тіла на фронті. Цей пояс міхурців не завжди суцільний, його можна побачити зразу ж біля хребта, іноді лише збоку або на передній стороні тіла. Проте, біль від висипки розкодиється по цілому районі спинного нерва. Міхурці, як правило, величини лише кількох міліметрів, але іноді вони зливаються і тоді творять кілька величезних міхурів. Навколо — червона і болюча на дотик шкіра.

У сучасній медицині оперізуючий лішап вважається за наслідок інфекції нервової системи вірусом, полюбним, або й ідентичним з вірусом вітряної віспи. Інфекція цим вірусом зосереджується у спинному мозку, займаючи собою корінці нервів чуття, які виходять із спинного мозку. Корінь, себто вихідний вузол нерва, відбуває помітний запальний процес, а цілий нерв шкіри, який виходить із такого запального місця, сильно подразнений, викликаючи групи міхурців на всьому своєму шляху.

Місця такої висипки можуть бути різні — на шії, часто із поширенням міхурців на якійсь частині обличчя, на грудній клітці, череві, ділянці крижової кістки тощо. Вони майже завжди захоплюють собою шлях лише одного нерва, а тому смуга міхурців доволі вузька. Іноді такі висипки можуть поширяться також на вухо або й око, і тоді ускладнення ще більш неприємні. Зокрема при міхурчастій висипці на рогиці ока часто утворюються послизні рибки, що ведуть до послаблення зору.

Така інфекція нервових не слід забувати, що та країна насичена зброєю іззовні і перетворена на військовий табір, і що власне Гаюй пові „тотальну війну“, коли Америка виявила максимум стриманості, — що й продовжило війну.

Повін фальшиві, ширені про В'єтнамську війну, унеможливила покищо списання її історії на основі фактів. Коли це колись станеться, то виявиться майстерність ворожої пропаганди, яка йшла рука-в-руку з воєною збройною агресією.

Місця такої висипки можуть бути різні — на шії, часто із поширенням міхурців на якійсь частині обличчя, на грудній клітці, череві, ділянці крижової кістки тощо. Вони майже завжди захоплюють собою шлях лише одного нерва, а тому смуга міхурців доволі вузька. Іноді такі висипки можуть поширяться також на вухо або й око, і тоді ускладнення ще більш неприємні. Зокрема при міхурчастій висипці на рогиці ока часто утворюються послизні рибки, що ведуть до послаблення зору.

Така інфекція нервових не слід забувати, що та країна насичена зброєю іззовні і перетворена на військовий табір, і що власне Гаюй пові „тотальну війну“, коли Америка виявила максимум стриманості, — що й продовжило війну.

Повін фальшиві, ширені про В'єтнамську війну, унеможливила покищо списання її історії на основі фактів. Коли це колись станеться, то виявиться майстерність ворожої пропаганди, яка йшла рука-в-руку з воєною збройною агресією.

Ось, подивіться, помер Сталін, 1953-й рік. Огі мерзотники, що биліся тоді, як павуки в банці, стараючись один одному вчепитися зубами в горлянку, звертаються до підсоветських народів із закликом: „Дорогі співгромадяни! Ми прохаємо вас, щоб не було паніки!“ Себто, ви розумієте? — вони болять отих народних мас, які є для них чимсь тасмичним, що може їх в кожний момент розірвати на шматки. Вони добре знають, як комуністичні вішалі і вбивали в Новочеркаську, в Одесі, у Владивостоці, в Тімертау — в різних сторонах країни. Отож, вони знають, що як тільки розпочинається бунт, то це відразу ж кров. Тому для них ота маса людей являє собою тасмичну, і в цьому їх слабкість. Вони болять власного населення, вони не готові до жадного міжнародного конфлікту і знають, що народи СРСР їх не підтримують.

Чи вам відома кількість спеціальних відділів КІГВ в Советському Союзі? Спробую їх перерахувати. Перш за все КІГВ — це слідча організація, яка веде справи політв'язнів. У центрі Москви, на площі Дзержинського величезна будівля, в якій колись містився „Госстрах“ — Державне Страхування. Москвичі кажуть: „Де раніше був Госстрах, там тепер Госузах“ — державний жак. Так ось це — офіційна організація, яка всім відома. Але є ще й другий КІГВ, який ходить без уніформи, без погонів. Він наглядая за туристами, що приїждять до Советського Союзу і за нами гриміями „які „на поганому рахунку“. Ажме мене, наприклад, сім років після звільнення з табору супроводжували агенти КІГВ день-у-день. Одного разу я промадував по Советському Союзу 20.000 кілометрів, і всі ті 20.000 кілометрів вони йшли за мною. А це ж коштів грошей, це ж усе зв'язане з людськими силами, і для цього у них існує величезний апарат. Я не знаю, чи в ньому зайняті сотні тисяч чи мільйони людей.

Давно вже це було. Одного разу в мене з'явився зна-

ВСТУПАЮТ В ЧЛЕНІ
УНСОУ!

і. к-н

ІЗ СВДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(14)

Тепер у нас, в Ізраїлі, гостює ваш земляк Василь Авраменко, балетмайстер. Коли він приїхав до нас, то викликав трохи дивне враження: чого, для чого він приїхав? Але тепер Авраменко вже кілька місяців у країні, і з кожним днем він все більше завойовує серця „сабрі“. Він уже кілька разів виступав на телевізії. Ного знає вже дослівно половина країни. Він багато їздить, зустрічається з багатьма людьми, і йому з приємністю кажуть, що зробив для зрозуміння українського народу в Ізраїлі також дуже багато. Не забувайте, що ізраїльтяни і жиди, які приїхали до Ізраїлю, нові ізраїльтяни, в основному не дуже добре наставлені до людства, але стільки їх винищувало. Тільки відчайдуш, звідки може бути гарне відношення, коли вся історія жидівського народу — це історія винищування цього народу. Жиди винищували і в Іспанії, і в Німеччині, і в Польщі, і в Росії, і на Україні, всюди вони терпіли переслідування і понижження. Чи варто згадувати про погроми і „черту осадності“ в Росії? Не варто повторювати, що й тепер у Росії жидів переслідують, не пускають жити в університетах, не дають права виїхати до Ізраїлю. Тому відношення до всіх тих країн не може бути особливо добрим. І тому особливо приємно спостерігати, як Авраменко допомагає справі взаєморозуміння двох на-

родів і дружби, яка, на мою думку, повинна з кожним днем зміцнюватися.

Однак, не треба думати, що в Ізраїлі погано ставляться до приїжджиків із-за кордону не жидів. Багато жидів приїхали з дружинами українками і росіянками, і вони там чудово живуть. Бо в заповіді Мойсея сказано: „Пам'ятай, жиде, що ти повинен у своїй країні приймати чужинця з повною гостинністю, пам'ятай, що сам був чужинцем в чужих країнах“.

Жиди в останній світовій війні зазнали страшних втрат — шість мільйонів загинуло в нацистській „ясо-рубці“. І в Ізраїлі є меморіальний музей пам'яті тих жертв нацизму. До цього музею веде довга алея, обсаджена деревами. Вона звється „Алея Святих“. Кожне дерево посажене там людиною, яка допомагала рятувати жидів під час війни. Таких людей розшукують по всіх країнах світу, у Франції, в Німеччині, в Польщі, в Україні, в Росії, в Прибалтіці і запрошують приїхати до Ізраїлю, щоб під час урочистої церемонії посадили вони в тій алеї дерева. Під кожним деревом встановлюється табличка з певним ім'ям.

Як бачите, Ізраїль має добру пам'ять. Він пам'ятає погане, пам'ятає і добре. Але погане хоче забувати, бо хоче дружити з усім світом. І тому ми звертаємося до вас із словами надії, і думаємо, що наша дружба в майбутньому буде тільки зростати і міцнішати.

Чим більше я думаю про те, що могло б вас ще цікавити, тим більше мені спадає на думку тем і тим більше й глибше хотілося б їх навістити.

На мою думку, Захід і З'єднані Штати ніяк не можуть оцінити тієї, якої для кожного мислячого в СРСР, картини, яка для мене особисто цілком ясно. Перш за все, тут не можуть зрозуміти, що советський уряд вже довгі

(Далі буде).

АПОЛИНАРИСМ, дочками, сытими
й внуками

